

ansvarlige for de især økonomiske og sociale interesser, der på nationalt plan anses for almene, og derfor kan anlægge sag for at forsvare dem. De kan følgelig henvisse til tab, der rammer en hel sektor i deres økonomi, navnlig når den anfægtede fællesskabsforanstaltning kan have skadelige virkninger for beskæftigelsesniveauet og leveomkostningerne.

2. En begæring om foreløbige forholdsregler, der indgives af en medlemsstat, og hvormed denne alene for sit vedkommende vil opnå udsættelse med anvendelsen af en betydelig del af en ny fælles

markedsordning, kan ikke tages til følge, såfremt, for det første, virkeliggørelsen af den påståede risiko for en hel sektor inden for den nationale økonomi afhænger af en række faktorer, der ikke fremtræder som forudseelige med en tilstrækkelig grad af sandsynlighed, og såfremt, for det andet, der i den nævnte fælles markedsordning indgår nogle ordninger, hvorefter fællesskabsinstitutionerne kan reagere, hvis den nævnte risiko bliver til virkelighed, og såfremt der i øvrigt ville være en alvorlig risiko for skade for andre medlemsstater, hvis ikke alle ordningerne i henhold til den fælles markedsordning blev gennemført på de fastsatte betingelser.

DOMSTOLENS KENDELSE

29. juni 1993 *

I sag C-280/93 R,

Forbundsrepublikken Tyskland ved Ministerialrat Ernst Röder, Forbundsøkonomiministeriet, Villemompler Str. 76, D-W-5300 Bonn 1, og advokat Jochim Sedemund, Köln, Heumarkt 14, D-W-5000 Köln 1, som befuldmægtigede,

sagsøger,

* Processprog: tysk.

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved direktør i Rådets Juridiske Tjeneste, Jean-Paul Jacqué, og de juridiske konsulenter Bernhard Schloh, Arthur Brautigam og Jürgen Huber, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos direktør Xavier Herlin, Den Europæiske Investeringsbanks Direktorat for Juridiske Anliggender, 100, boulevard Konrad Adenauer,

sagsøgt,

støttet af

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved ledende juridisk konsulent Peter Gilsdorf, juridisk konsulent Eugenio de March og Ulrich Wölker, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Nicola Anecchino, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

Den Helleniske Republik ved konsul Vasileios Kontolaimos, Statens Juridiske Tjeneste, og rettergangsfuldmægtig Vasileia Pelekou, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg på Grækenlands Ambassade, 117, Val Sainte-Croix,

Kongeriget Spanien ved director General de Coordinación Jurídica e Institucional Comunitaria Alberto José Navarro González og abogado del Estado Rosario Silva de Lapuerta, Servicio Jurídico del Estado ante el Tribunal de Justicia, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg på Spaniens Ambassade, 4-6, boulevard E. Servais,

Den Franske Republik ved directeur des affaires juridiques au ministère des Affaires étrangères Jean-Pierre Puissochet, sous-directeur à la direction des affaires juridiques Philippe Pouzoulet og conseiller des affaires étrangères Catherine de Salins, alle Udenrigsministeriet, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg på Frankrigs Ambassade, 9, boulevard du Prince Henri,

Den Italienske Republik ved professor Luigi Ferrari Bravo, chef for Udenrigsministeriets Servizio del contenzioso diplomatico, bistået af avvocato dello Stato Maurizio Greco, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg, på Italiens Ambassade, 5, rue Marie-Adélaïde,

Den Portugisiske Republik ved director Luis Fernandes, Serviço Jurídico, Direcção-Geral das Comunidades europeias, consultora jurídica Maria Luisa Duarte og assessor principal José Santos Cardoso, begge Serviço Jurídico, Direcção-Geral das Comunidades europeias, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg på Portugals Ambassade, 33, allée Scheffer,

Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ved S. Lucinda Hudson, Treasury Solicitor's Department, som befuldmægtiget, bistået af Barrister David Anderson og med valgt adresse i Luxembourg på Det Forenede Kongeriges Ambassade, 14, boulevard Roosevelt,

intervenienter,

angående en begæring om foreløbige forholdsregler, hvorved Forbundsrepublikken Tyskland, indtil Domstolen har truffet afgørelse i hovedsagen, får adgang til at tillade toldfri import af bananer med oprindelse i tredjelande i betydningen i Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer (EFT L 47, s. 1) i de samme årlige mængder som i 1992,

har

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene C.N. Kakouris, G.C. Rodríguez Iglesias, M. Zuleeg og J.L. Murray, samt dommerne R. Joliet, F.A. Schockweiler, J.C. Moitinho de Almeida, F. Grévisse, M. Diez de Velasco og P.J.G. Kapteyn,

generaladvokat: C. Gulmann
justitssekretær: J.-G. Giraud,

efter at have hørt generaladvokaten,

afsagt følgende

Kendelse

- 1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 14. maj 1993 har Forbundsrepublikken Tyskland i henhold til EØF-traktatens artikel 173, stk. 1, anlagt sag med påstand om annullation af afsnit IV og af artikel 21, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer (EFT L 47, s. 1, herefter benævnt »forordningen«).
- 2 Ved særskilt dokument indleveret til Domstolens Justitskontor den 19. maj 1993 har Forbundsrepublikken Tyskland i henhold til traktatens artikel 185 og 186 og artikel 83 i procesreglementet anmodet Domstolen om at give den ret til, indtil Domstolen har truffet afgørelse i hovedsagen, at tillade toldfri import af bananer med oprindelse i tredjelande i den forstand, hvori dette udtryk anvendes i forordningens artikel 15, punkt 3), i de samme årlige mængder som i 1992.
- 3 Ved afgørelse af 9. juni 1993 henviste Domstolens præsident begæringen om foreløbige forholdsregler til Domstolen i medfør af procesreglementets artikel 85, stk. 1.
- 4 Ved kendelser af 10. juni 1993 har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Den Portugisiske Republik og Det Forenede Kongerige fået tilladelse til at intervenere i sagen om foreløbige forholdsregler til støtte for Rådets påstand.
- 5 Forordningen fastsætter i afsnit IV ordningen for samhandelen med tredjelande. Den bestemmer i denne forbindelse, at de traditionelle indførsler af bananer

hidrørende fra AVS-staterne, og hvis mængder er fastsat i bilaget, fortsat kan foretages til Fællesskabet med toldfritagelse.

6 Forordningens artikel 18, stk. 1, bestemmer:

»Der åbnes hvert år et toldkontingent på 2 mio. tons nettovægt for indførsel af bananer fra tredjelande og for ikke-traditionelle AVS-bananer.

Inden for rammerne af dette toldkontingent opkræves der en told på 100 ECU pr. ton for indførsel af bananer fra tredjelande, hvorimod ikke-traditionel indførsel af AVS-bananer pålægges nul-told ...«

Artikel 18, stk. 2, bestemmer:

»Uden for det i stk. 1 omhandlede kontingent

— pålægges ikke-traditionel indførsel af bananer fra AVS-staterne en told på 750 ECU pr. ton

— pålægges indførsel af bananer fra tredjelande en told på 850 ECU pr. ton.«

Artikel 19, stk. 1, bestemmer:

»Toldkontingentet åbnes fra den 1. juli 1993 med følgende procentsatser:

- a) 66,5% til erhvervsdrivende, der har markedsført tredjelandetsbananer og/eller ikke-traditionelle AVS-bananer

- b) 30% til erhvervsdrivende, der har markedsført EF-bananer og/eller traditionelle AVS-bananer
- c) 3,5% til erhvervsdrivende, der er etableret i Fællesskabet, og som siden 1992 er begyndt at markedsføre andre bananer end EF- og/eller traditionelle AVS-bananer ...«
- 7 Ved forordningens artikel 21, stk. 2, ophæves det toldkontingent, der er fastsat i protokollen om toldkontingentet for indførsel af bananer (herefter benævnt »protokollen«), som er bilag til den i traktatens artikel 136 fastsatte gennemførelseskonvention om de oversøiske landes og territoriers associering med Fællesskabet.
- 8 I henhold til protokollen, der er bilag til den ovennævnte gennemførelseskonvention, som fra den 31. december 1962 ikke længere er gældende, tilkom der Tyskland et årligt kontingent for import af bananer med toldfritagelse. Beregningsgrundlaget for dette kontingent var ifølge protokollens stk. 5 den i 1956 importerede mængde, dvs. 290 000 tons. Denne mængde skulle forhøjes for hvert af de følgende anvendelsesår i overensstemmelse med beregningsbestemmelserne i protokollens stk. 3 og 4. Såfremt den således beregnede mængde i et år ikke var tilstrækkelig til at dække forbrugsbehovene i Forbundsrepublikken Tyskland, bestemte protokollens stk. 6, at de pågældende medlemsstater erklærede sig rede til at give deres samtykke til en tilsvarende forhøjelse af kontingentet, hvis de oversøiske lande og territorier ikke så sig i stand til fuldt ud at levere de ønskede yderligere mængder. Efter protokollens stk. 4, tredje afsnit, kunne Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal træffe beslutning om afskaffelse eller ændring af dette kontingent.
- 9 I henhold til protokollen indførte Forbundsrepublikken Tyskland i 1992 1 371 000 tons bananer med toldfritagelse, bestående af en mængde på 721 000 tons, der var beregnet i henhold til protokollen, og et supplement på 650 000 tons, som Tyskland havde anmodet om i henhold til protokollens stk. 6.

- 10 Forbundsrepublikken Tyskland og Rådet, henholdsvis sagsøger og sagsøgt, samt intervenienterne har afgivet mundtlige indlæg for Domstolen i retsmødet den 18. juni 1993.
- 11 Under retsmødet ændrede Forbundsrepublikken Tyskland sin begæring således, at den subsidiært accepterer at pålægge de mængder bananer, som den får tilladelse til at importere som en foreløbig forholdsregel, en told på 100 ECU pr. ton.
- 12 Rådet modsatte sig ikke, at der blev taget hensyn til denne ændring af begæringen, men erklærede, at denne ikke kunne ændre dets opfattelse.
- 13 I retsmødet ændrede Forbundsrepublikken Tyskland til sidst selve genstanden for sin begæring, idet den mere subsidiært for det første anmodede om en forhøjelse af toldkontingentet på 900 000 tons årligt og for det andet om, at kontingentet skulle fordeles med 90% til de traditionelle importører under hensyn til de mængder bananer, der var importeret i løbet af de foregående år, og med 10% til de nye importører.
- 14 Rådet anså denne sidste ændring for en ny begæring, som det ikke havde mulighed for at tage stilling til, da det ikke havde kunnet undersøge dens virkninger.
- 15 Det bemærkes vedrørende den ændring af begæringen, der subsidiært blev formuleret under retsmødet, at den falder inden for rammerne af den foranstaltning, der begæres i anmodningen om foreløbige forholdsregler; der er i virkeligheden tale om en begrænsning af dennes rækkevidde, idet den ændrede begæring afsvækker dens virkninger i det mindste for så vidt angår Fællesskabets finansielle midler. Der er derfor intet til hinder for at tage hensyn til denne ændring.

- 16 Det forholder sig derimod anderledes med den ændring af begæringen, der blev foretaget mere subsidiært til sidst i retsmødet. Dennes karakter er nemlig væsentligt forskellig fra den af Forbundsrepublikken Tyskland indgivne begæring og ændrer grundlæggende dennes genstand. Da der således foreligger en ny begæring, og da de andre parter ikke har haft mulighed for at tage stilling hertil, må Domstolen afvise at realitetsbehandle denne under retsmødet fremsatte begæring.
- 17 Ifølge traktatens artikel 185 har indbringelse af klager for Domstolen ikke opsættende virkning. I medfør af traktatens artikel 185 og 186 kan Domstolen dog, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt eller foreskrive de nødvendige foreløbige forholdsregler.
- 18 I henhold til procesreglementets artikel 83, stk. 2, kan der kun træffes bestemmelse om udsættelse med gennemførelsen af en retsakt eller om en foreløbig forholdsregel, såfremt der foreligger omstændigheder, der medfører uopsættelighed; desuden skal nødvendigheden af den begærede foreløbige forholdsregel umiddelbart forekomme berettiget af faktiske og retlige grunde.
- 19 For så vidt angår de faktiske og retlige grunde, der umiddelbart gør det berettiget at anordne den foreløbige forholdsregel, har Forbundsrepublikken Tyskland anført, at forordningens afsnit IV og artikel 21, stk. 2, er ulovlige.
- 20 I så henseende har Forbundsrepublikken Tyskland fremført en række anbringender, der i det væsentlige vedrører den manglende fornyede høring af Europa-Parlamentet vedrørende den endelige udgave af forordningen, tilsidesættelse af begrundelsespligten, tilsidesættelse af traktatens bestemmelser om den fælles landbrugspolitik, om konkurrencereglerne og om den fælles handelspolitik, tilsidesættelse af forbuddet mod forskelsbehandling og af proportionalitetsprincippet såvel som af en række grundlæggende rettigheder samt tilsidesættelse af bestemmelserne i den fjerde Lomé-konvention og af bestemmelserne i GATT.

- 21 Det skal herom blot bemærkes, at sagen rejser nogle vanskelige juridiske spørgsmål, som fortjener en indgående undersøgelse efter en kontradiktorisk behandling, og at begæringen ikke umiddelbart ses at savne enhver berettigelse. Den kan derfor ikke afvises af denne grund.
- 22 For så vidt angår uopsættelighedsbetingelsen skal det bemærkes, at ifølge Domstolens faste praksis skal spørgsmålet om, hvorvidt en foreløbig forholdsregel er uopsættelig som nævnt i procesreglementets artikel 83, stk. 2, vurderes på baggrund af nødvendigheden af, at der træffes en foreløbig afgørelse for at forhindre, at en umiddelbar anvendelse af den foranstaltning, som er genstand for hovedsagen, forårsager et alvorligt og uopretteligt tab.
- 23 Vedrørende dette punkt har Forbundsrepublikken Tyskland gjort gældende, at der er risiko for, at den vil lide et uopretteligt tab, såfremt den foranstaltning, der er genstand for hovedsagen, anvendes umiddelbart. Den har i så henseende anført, at indførelsen af toldkontingentet og reglerne om fordelingen af dette kontingent vil føre til en nedgang af den mængde bananer fra tredjelande, der tilkommer de tyske erhvervsdrivende. Dette vil bevirke en væsentlig forhøjelse af prisen for bananer på det tyske marked — hvilket navnlig vil ramme husholdninger med lave indkomster — et betydeligt tab af arbejdspladser i importhavnene for bananer og en væsentlig nedgang i den fragt, jernbanerne transporterer, og de berørte tyske erhvervsdrivende vil miste mindst en tredjedel af deres markedsandele, hvilket kan føre til konkurser.
- 24 Forbundsrepublikken har endvidere anført, at selv om den fik medhold i hovedsagen, vil det ikke længere være muligt at ophæve den ændring af markedsvilkårene, der skyldes den kunstige begrænsning af udbuddet og overførslen af markedsandele.
- 25 Rådet har som sagsøgt for det første anført, at Forbundsrepublikken Tyskland ikke er berettiget til at påberåbe sig en skade for rent private interesser, som er forskellige fra det hensyn til almenvellet, som regeringen varetager.

- 26 Endvidere har Rådet med støtte af intervenienterne bestridt, at der foreligger et overhængende, sikkert og uopretteligt tab for Forbundsrepublikken Tyskland. Den eneste almene interesse, der er henvist til, nemlig forhøjelsen af prisen for bananer til skade for de tyske forbrugere, er ikke bevist, da virkningen af de nye foranstaltninger på gennemsnitsforbrugerens indtægter er ubetydelig. Indførelsen af et toldkontingent såvel som reglerne om fordeling af dette er nødvendige for at sikre afsætningen af EF-bananer og for at tilvejebringe vilkårene for et virkeligt indre marked, som træder i stedet for de forskellige nationale markeder, hvor der findes forskellige ordninger.
- 27 For så vidt angår karakteren af de tab, der kan påberåbes af Forbundsrepublikken Tyskland, skal det understreges, at medlemsstaterne er ansvarlige for de især økonomiske og sociale interesser, der på nationalt plan anses for almene, og derfor kan anlægge sag for at forsvare dem. De kan følgelig henvise til tab, der rammer en hel sektor i deres økonomi, navnlig når den anfægtede fællesskabsforanstaltning kan have skadelige virkninger for beskæftigelsesniveauet og leveomkostningerne.
- 28 Da de af Forbundsrepublikken Tyskland anførte tab hører til denne gruppe, kan dens søgsmålskompetence vedrørende dette spørgsmål ikke bestrides.
- 29 Med henblik på bedømmelsen af, om sagsøgeren har ført bevis for, at det er nødvendigt at anordne den begærede foreløbige forholdsregel, må det påståede tab undersøges i lyset af samtlige berørte interesser.
- 30 Det bemærkes i så henseende, at det med Forbundsrepublikken Tysklands begæring faktisk tilsigtes, at der i form af en foreløbig forholdsregel gives en enkelt medlemsstat udsættelse med anvendelsen af en betydelig del af en ny fælles markedsordning.

- 31 Formålene med forordningen om den fælles markedsordning for bananer er nemlig at sikre tilfredsstillende indtægter for Fællesskabets producenter, at fremme afsætningen af Fællesskabets produktion, at sikre den frie omsætning af bananer inden for det fælles marked og at opretholde en præferenceordning for den traditionelle indførsel af bananer med oprindelse i AVS-staterne. Disse formål gennemføres dels ved en støtteordning, der skal udligne manglerne ved Fællesskabets produktion, dels ved indførelsen af en fælles ordning for samhandelen med tredjelande. Denne nye markedsordning skal træde i stedet for de forskellige mere eller mindre afskærmede nationale markeder og således bringe en situation til ophør, der er uforenelig med traktatens mål.
- 32 For så vidt angår den af sagsøgeren hævdede risiko for en forhøjelse af forbrugerpriserne og virkningen heraf for den tyske befolknings levestandard bemærkes, at en række faktorer er afgørende for, om risikoen bliver til virkelighed, herunder navnlig den omstændighed, som Forbundsrepublikken tager for givet, at indførslerne af bananer vil være utilstrækkelige i forhold til forbrugernes efterspørgsel.
- 33 Det samme gælder med hensyn til Forbundsrepublikkens påstande om, at der vil opstå tab vedrørende anvendelsen af infrastrukturanlæggene og vedrørende beskæftigelsen.
- 34 Det må følgelig undersøges, hvorvidt en begrænsning af udbuddet på det tyske marked på dette stadium må antages at kunne forudses med en tilstrækkelig grad af sandsynlighed.
- 35 Det skal hertil bemærkes, at de relevante tal for forbruget af bananer i 1992 fortsat er omtvistede. Det fremgår for det første, at de af visse medlemsstater meddelte tal var sat for højt, og at de tal, som Eurostat har anvendt, følgelig må revideres og nedsættes. For det andet er det ikke påvist, at alle de importerede bananer faktisk er blevet forbrugt i Fællesskabet, idet en mere eller mindre betydelig del kan være blevet genudført til andre stater. Endvidere har Rådet anført, at importørerne af tredjelandsbananer kunstigt har oppustet omfanget af deres indførsler for at kunne

få del i gunstige referencemængder ved indførelsen af den fælles markedsordning, der kunne forudses i 1992.

- 36 For så vidt angår niveauet for indførslerne for det andet halvår af 1993 har Rådet endvidere gjort gældende, at der må antages at være sikkerhed for tilstrækkelige forsyninger, selv om toldkontingentet skulle hvile på et for lavt skøn med hensyn til det forventede forbrug. Rådet har herved dels anført, at de pr. 1. juli bestående lagre vil gøre det muligt at tilfredsstille hele efterspørgslen i juli måned, hvilket vil sige, at kontingentet for 1993 faktisk kun gælder for fem måneder, og dels, at de tredjelandsbananer, der er afskibet før den 23. juni, ikke vil blive afskrevet på toldkontingentet og kun vil blive pålagt den gunstige told på 100 ECU pr. ton.
- 37 Da den faktiske efterspørgsel på markedet i de kommende måneder ikke på indeværende tidspunkt kan fastslås med en tilstrækkelig sandsynlighed, er det ikke muligt allerede nu at forudsige et forsyningsunderskud.
- 38 Såfremt det i fremtiden skulle vise sig, at de antagelser, som Rådet har lagt til grund, er urigtige, giver proceduren i forordningens artikel 16, stk. 3, således som det vil blive omtalt nærmere nedenfor, mulighed for at råde bod på, at udbuddet eventuelt er utilstrækkeligt.
- 39 Forbundsrepublikken Tyskland har kritiseret fordelingen af toldkontingentet, idet den har gjort gældende, at de tyske erhvervsdrivende, som hidtil har importeret tredjelandsbananer, som følge heraf taber en væsentlig del af deres markedsandele.
- 40 Rådet har med støtte fra Kommissionen gjort gældende, at denne fordeling er nødvendig for at gennemføre et virkeligt indre marked, såvel som en fælles markedsordning, der navnlig skal sikre en lige adgang til markedet og en effektiv konkurrence, hvorfor der, når henses til målene med en fælles politik, ikke i forhold til

disse hensyn kan gives forrang til de erhvervsdrivendes velerhvervede rettigheder som følge af særlige retsregler, der gjaldt på et nationalt marked.

- 41 Selv om der ikke på dette stadium skal tages stilling til dette spørgsmål, skal det bemærkes, at det for nærværende ikke er tilstrækkeligt sikkert, at den kritiserede fordelingsordning vil fratage de tyske importører en væsentlig del af deres markedsandele, hvorved det navnlig ikke ses, af hvilke grund disse importører ikke skulle kunne få forsyninger med EF- og AVS-bananer, hvis afsætning den fælles markedsordning skal fremme. Såfremt dette senere skulle vise sig at være umuligt, har Forbundsrepublikken Tyskland altid muligheden for at iværksætte procedurerne i forordningens artikel 16, stk. 3, eller proceduren efter artikel 30.
- 42 Vedrørende den første af disse bestemmelser har Kommissionen således gjort gældende, at såfremt de antagelser, som Rådet har lagt til grund, navnlig for så vidt angår forsyningsbehovene og fordelingen af kontingentet, i lyset af erfaringerne skulle vise sig at være urigtige, giver artikel 16, stk. 3, mulighed for at råde bod på, at forsyningerne eventuelt er utilstrækkelige.
- 43 Rådet erkender, at de antagelser, som det har baseret sig på, kan vise sig at være urigtige, da det ikke har den fornødne erfaring på dette område. Det er rigtigt, at Rådet, således som det er gjort gældende af Forbundsrepublikken Tyskland, kun overvejer en eventuel ændring af de i artikel 18 fastsatte kontingenter i den situation, hvor der konstateres en væsentlig ændring i konjunkturbevægelserne. Rådet anerkender imidlertid, at såfremt der indtræder en mangelsituation af det omfang, som Forbundsrepublikken Tyskland har nævnt, er fællesskabsinstitutionerne forpligtet til at handle.
- 44 Vedrørende dette punkt bemærkes, at forordningens artikel 16, stk. 3, faktisk pålægger institutionerne at tilpasse toldkontingentet, såfremt dette i løbet af produktionsåret viser sig nødvendigt for at tage højde for ekstraordinære omstændigheder, som bl.a. berører indførselsforholdene. I så fald skal tilpasningen foretages i henhold til proceduren i artikel 27, dvs. at det påhviler Kommissionen at vedtage

foranstaltninger, efter at der er afgivet en udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Bananer. Såfremt de vedtagne foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med forvaltningskomitéens udtalelse, kan Rådet i stedet for træffe sin egen afgørelse inden for en frist på en måned.

- 45 Det fremgår heraf, at såfremt Kommissionen på grundlag af objektive og pålidelige oplysninger fastslår, at kontingentet er utilstrækkeligt til at tilfredsstille efterspørgslen rimeligt, og såfremt Rådets tidligere antagelser skulle vise sig at være urigtige, er Kommissionen og efter omstændighederne Rådet faktisk forpligtede til at foretage de fornødne tilpasninger, og medlemsstaterne har adgang til at anlægge sag ved Domstolen, såfremt disse institutioner ikke opfylder deres forpligtelser.
- 46 Det skal endvidere bemærkes, at artikel 30, således som det fremgår af forordningens 22. betragtning, også skal kunne bruges til at imødegå den forstyrrelse af det indre marked, der kan blive følgen af, at den fælles markedsordning erstatter de forskellige nationale ordninger.
- 47 Med henblik herpå påhviler det efter artikel 30 Kommissionen at træffe de fornødne overgangsforanstaltninger, »hvis særlige foranstaltninger er nødvendige fra juli 1993 for at lette overgangen fra de ordninger, der eksisterede før denne forordningens ikrafttræden, til den ordning, der indføres med denne forordning ... for at afhjælpe væsentlige vanskeligheder«.
- 48 Det må på denne baggrund tiltrædes, at anvendelsen af proceduren i enten artikel 16, stk. 3, eller i artikel 30 er et effektivt middel til at træffe foranstaltninger, såfremt den af Forbundsrepublikken Tyskland frygtede situation skulle opstå.
- 49 Hvad endelig angår afvejningen af de berørte interesser, har Rådet såvel som især Den Franske Republik, Kongeriget Spanien, Den Portugisiske Republik og Det

Forenede Kongerige anført, at såfremt Forbundsrepublikken Tyskland holdes uden for ordningen for samhandelen med tredjelande og for fællesskabspræferencen, vil dette omgående være til uhjælpelig skade for afsætningen af EF-bananer og medføre utålelige følger for produktionsområdernes økonomi, hvilket kan give anledning til sociale uroligheder.

- 50 Forbundsrepublikken Tyskland, der ikke bestrider arten og omfanget af de skadevirkninger, som de andre medlemsstater har nævnt, har anført, at anordningen af den begærede forholdsregel ikke vil have sådanne følger, da fællesskabsproducenterne er tilstrækkeligt beskyttede ved hjælp af støtteordningen, der giver dem adgang til at opnå erstatning for ethvert tab af indtægt i forbindelse med afsætningen af deres produkter. Efter sagsøgerens opfattelse må denne ordning kunne fungere normalt, også uden at der indføres et toldkontingent.
- 51 Rådet har om dette punkt gjort gældende, at den interne støtteordning og den eksterne ordning med toldkontingentet har en indre sammenhæng, idet den sidstnævnte ordning ikke alene skal finansiere den førstnævnte, men især tilvejebringe gunstige vilkår for afsætningen af fællesskabsproduktionen.
- 52 Rådet har endvidere anført, at støtteordningen kun kan træde i funktion, såfremt de bananer, der produceres inden for Fællesskabet, faktisk sælges, idet ordningen skal sikre udligning af forskellen mellem den faktisk opnåede pris ved salget og en referencepris, der er fastlagt for perioden før indførelsen af den fælles markedsordning. Såfremt Forbundsrepublikken Tyskland holdes uden for ordningen med toldkontingentet, vil dette imidlertid begrænse mulighederne for at afsætte EF-bananer.
- 53 Det kan under hensyn til disse argumenter herefter ikke udelukkes, at der er en alvorlig risiko for, at støtteordningen ikke vil kunne virke forskriftsmæssigt uden den ordning for samhandelen med tredjelande, der gælder for hele Fællesskabet, og at den således ikke vil kunne afværge de skadevirkninger, der frygtes af de pågældende medlemsstater.

- 54 I betragtning af den alvorlige karakter af denne risiko og under hensyn til, at det af sagsøgeren hævdede tab ikke er blevet bevist med en tilstrækkelig sandsynlighed, samt henset til fællesskabsinstitutionernes forpligtelse til at træffe de fornødne foranstaltninger for at afhjælpe de eventuelle vanskeligheder, som gennemførelsen af den fælles markedsordning medfører, er der ikke anledning til at anordne den foreløbige forholdsregel, som sagsøgeren har begæret, heller ikke således som denne blev ændret under retsmødet.
- 55 Begæringen skal herefter ikke tages til følge.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN

- 1) Begæringen tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes, herunder for så vidt angår de af intervenienterne afholdte omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 29. juni 1993.

J.-G. Giraud

Justitssekretær

O. Due

Præsident